

РЕШЕНИЕ

№ 2489

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 08.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **420** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Производството по делото е образувано по жалба на Й. М. Р. от [населено място], подадена чрез адв. А. Ф. Б. - САК против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-4332-006796/15.12.2023 г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП с която на осн. чл.171, т.1, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до отпадане на основанието за това. В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 13.12.2023 г. в 11.30 часа Й. М. Р. управлявал собствения си товарен автомобил „М. В.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и на кръстовището с [улица]поради несъобразена скорост реализира ПТП в група пешеходци, изчакващи на кръстовището от ляво на

пътя. Със спешна медицинска помощ са откарани в МБАЛ „Пирогов“ М. Т. Й., В. З. Я., Б. А. М. – бебе в количка, бутана от майка си В. Г. Р.. Й. и Р. са освободени с диагноза контузия на долна част на гърба и таза, Б. М. е освободена за наблюдение.

Съставен е АУАН серия ГА № 1167960/13.12.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-4332-006796/15.12.2023 г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП с която на Й. М. Р. на осн. чл.171, т.1, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – временно отнемане на СУМПС до отпадане на основанието за това.

В съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя се представени допълнителни доказателства, а именно: удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС изх. № 1073/29.03.2024 г., както и амбулаторен лист № 000106/28.03.2024 г., издаден от ортопед.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от страна, имаща правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

ЗППАМ отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Съгласно чл. 171, ал.1, т.1 б."а" от ЗДвП, за осигуряване безопасността на движението по пътищата се отнема временно свидетелството за правоуправление на водач, за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания – до отпадане на основанието.

За да бъде законосъобразно наложена ПАМ на основание цитираната разпоредба, следва безспорно да е установено, че водачът видимо не отговаря на медицинските или психологическите изисквания.

В случая в оспорената заповед е посочено, че жалбоподателят е управлявал МПС в болестно състояние, което създава опасност за движението. Посочено е, че от полицейски орган е установено, че водачът видимо не отговаря на медицинските изисквания, тъй като е с ампутирани пръсти на десния крак и е трудно подвижен, за което е изготвена докладна записка рег. № 4332р-87081/15.12.2023 г. Това обстоятелство обаче не е отразено в графа № 12 със съответния код за ограничения по медицински причини в притежаваното от лицето СУМПС №[ЕИК].

Изложеното не води до категоричен извод, че към момента на налагане на ПАМ с процеснта заповед жалбоподателят действително не е отговарял на медицинските изисквания.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в хода на производството административният орган следва да установи съществуването на фактическите обстоятелства, на които се е позовал при издаване на оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Съдът приема, че в случая това не е направено, тъй като от събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин, че жалбоподателят не отговаря на медицинските изисквания за водач на МПС. Изводът за наличието на основанието на чл. 171, ал.1, б."а" от ЗДвП, по отношение на жалбоподателя, не е мотивиран с доказателства, че за водача видимо е установено, че не отговаря на медицинските изисквания. В нарушение на изискването на чл. 35 и чл. 36 от АПК в хода на производството пред административния орган не са събрани никакви други доказателства относно медицинското състояние на водача, а това е съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, съответно – и до постановяване на заповедта за ПАМ при фактическа липса на доказателства за това, че спрямо жалбоподателя е налице правното основание по см.чл. 171, т.1, б."а" от ЗДвП.

Съгласно Наредба № 3 от 11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории/ обн., ДВ, бр.39 от 20.05.2011 г., изм. и доп., бр.30 от 15.04.2016г., бр.11 от 2.02.2018 г., в сила от 2.02.2018 г. /Наредбата/ чл.3, ал.2. Водачите на моторни превозни средства и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС трябва да отговарят на изискванията за физическа годност за категорията, която притежават, съответно категорията, за която придобиват правоспособност.

На жалбоподателя е издадена Карта за оценка на физическата годност на водача за придобиване на свидетелство за правоуправление на МПС по реда на чл. 9, ал. 2 от Наредба № 3/11.05.2011 г. Заключение на общопрактикуващия лекар е, че лицето отговаря на изискванията за физическа годност към водач на МПС, категория С, СЕ, А, АМ, В, Т., ВЕ, като е отбелязано, че заключението е съгласувано с ортопед.

В съдебното производство са представени удостоверение за здравословно състояние на водач/кандидат за придобиване на правоспособност за управление на МПС изх. № 1073/29.03.2024 г., както и амбулаторен лист № 000106/28.03.2024 г., издаден от ортопед, от които е видно, че жалбоподателят е годен да управлява МПС, т. е отговаря на медицинските изисквания за това. Същите са приети като доказателства без оспорване от ответника. Те представляват официални удостоверителни документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, поради което се ползват с обвързваща доказателствена сила.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че в хода на съдебното производство не са представени и не са събрани доказателства относно възприетото от административния орган наличие на основанието на чл. 171, т.1, б."а" от ЗДвП спрямо жалбоподателя. Изложеното обосновава извод за неправилно приложение на материалния закон по см.чл. 146, т.4 от АПК при постановяване на оспорения акт, респективно – и за основателност на жалбата, което налага уважаването и отмяната на заповедта за налагане на ПАМ.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения договор за правна помощ и доказателства за

тяхното заплащане в общ размер на 1010 лв., от които 10 лв. платена държавна такса и 1 000 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. М. Р. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-4332-006796/15.12.2023 г. на ВПД Началник група към СДВР, отдел ПП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи за заплати на Й. М. Р. с ЕГН [ЕГН], [населено място], жк Л., [жилищен адрес] сумата от 1 010 лв. /хиляда и десет/, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: